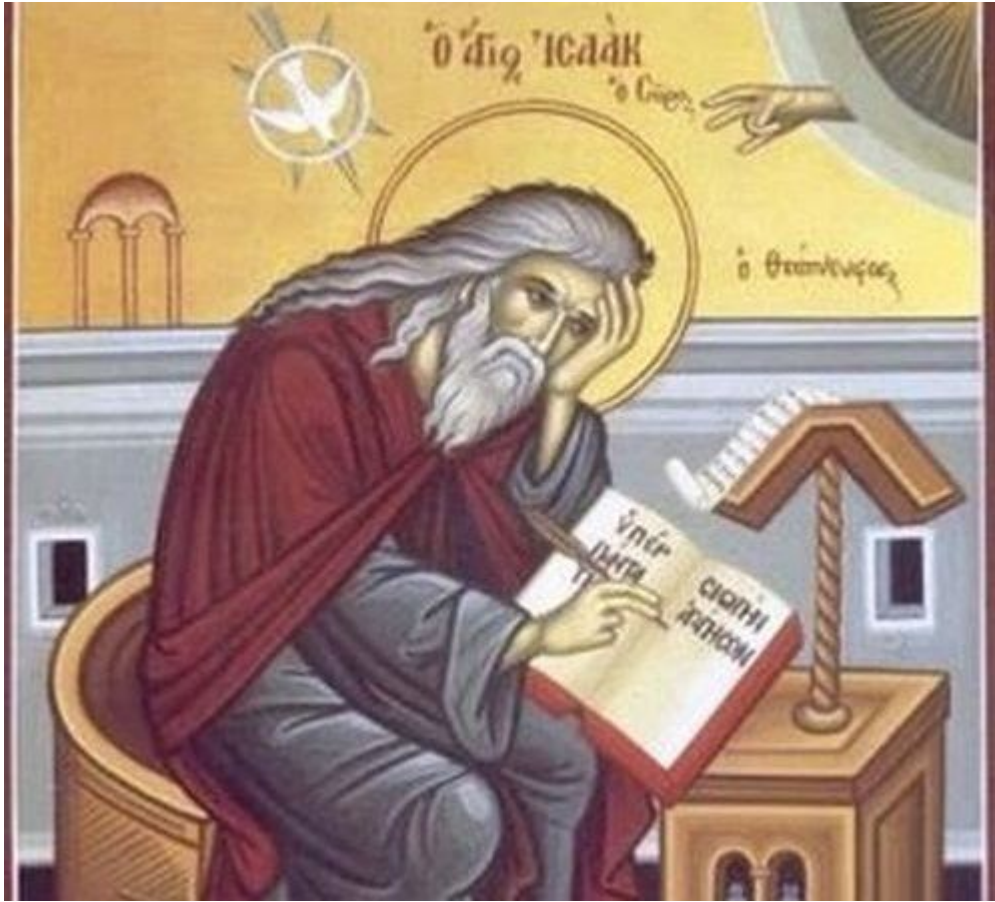

Η σάρκα, εχθρός της ψυχής

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

Γνώριζε ότι σφοδροί λογισμοί και σαρκικοί πειρασμοί θα σε πολεμούν, για να μολύνουν το σώμα μου και την ψυχή σου.

Για να νικήσεις το πάθος αυτό πρέπει ν' αποφεύγεις συστηματικά τις κοσμικές συναναστροφές. Μη ξεχνάς ότι η φύση μας έχει μέσα της την ορμή για τεκνογονία, που φουντώνει από την απρόσεκτη συμπεριφορά μας με τις γυναίκες.

Άλλη ζημιά προκαλούν στην ψυχή οι πειρασμοί που έρχονται από πράγματα που βρίσκονται μακριά μας, και άλλη, πολύ σοβαρότερη βλάβη, προξενούν στην ψυχή μας οι λογισμοί που μας έρχονται όταν ο πειρασμός είναι κοντά μας. Όταν η φωτιά είναι μακριά δε μας βλάπτει πολύ, όταν όμως είναι κοντά, τότε η ζημιά είναι σίγουρη.

Όπως το λάδι τρέφει το φως του λυχναριού, έτσι και οι σαρκικές επιθυμίες τρέφουν τα πάθη. Για να κρατήσουμε το σώμα μας καθαρό από τους σαρκικούς μολυσμούς, πρέπει να προσέχουμε πολύ τα ερεθίσματα. Γιατί δε βλάπτει η ροπή για την τεκνογονία, που έβαλε ο Θεός στον άνθρωπο, αλλά η εκτροπή.

Τη ροπή όμως αυτή ο άνθρωπος πρέπει να τη δαμάζει και να την οδηγεί στο καλό. Γιατί αν αφήσει τον εαυτό του χωρίς χαλινάρι, τότε θα καταντήσει χειρότερος κι από τα άλογα ζώα. Ο Θεός τα έκανε όλα «καλά λίαν», αλλά ο άνθρωπος ξέφυγε από το σωστό δρόμο και άφησε το σώμα του ελεύθερο να ικανοποιείται όπως εκείνο θέλει, και όχι όπως προστάζει το θέλημα του Θεού.

Οι φυσικές κινήσεις του σώματος δεν πρέπει να μας βγάζουν από το σωστό δρόμο ούτε να μας εμποδίζουν στη σωφροσύνη. Τα ποτά, τα πολλά φαγητά και η απρόσεκτη συναναστροφή με γυναίκες ανάβουν τη φλόγα των κακών επιθυμιών και το σώμα αγριεύει, χάνοντας τη φυσική του ημερότητα και απλότητα.

Πολλές φορές νομίζουμε ότι με την άσκηση και την προσευχή έχουμε φτάσει σε υψηλά μέτρα αρετής. Τότε ακριβώς επιτρέπει ο Θεός τους σαρκικούς πειρασμούς για να ταπεινωθούμε. Χρειάζεται βία, γιατί η σάρκα δεν υποτάσσεται εύκολα. Ο αγώνας είναι δύσκολος, αλλά με τη βοήθεια του Κυρίου θα νικήσουμε. Ο κόπος και ο αγώνας μας, ο σκληρός και δύσκολος, θα αμειφθεί από τον Θεό. Οι θλίψεις και οι στεναχώριες θανατώνουν τα σαρκικά πάθη.

Το σώμα μας, όπως και η ψυχή μας, δεν είναι αμαρτωλά, αλλά οι κακές επιθυμίες και οι σαρκικοί μολυσμοί τα μολύνουν. Η άσκηση, η ταλαιπωρία του σώματος και η προσευχή βοηθούν στην πνευματική ανύψωση.

Όταν περιφρονούμε τις θλίψεις και τις στεναχώριες, που επιτρέπει ο Θεός για την τελειοποίησή μας, είναι σαν να περιφρονούμε τις εντολές του Θεού. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η αρετή ανθίζει μέσα μας σαν λουλούδι μόνο με τις θλίψεις και τους σωματικούς κόπους. Όσο περισσότερο αγαπάμε την ανάπαυση, τόσο περισσότερο δίνουμε τόπο στα πάθη. Γιατί, όταν ταλαιπωρείται το σώμα με κόπους και με θλίψεις, οι πονηροί λογισμοί υποχωρούν. Όταν ο άνθρωπος θυμάται τις αμαρτίες του και μετανοεί γι' αυτές, τότε ο Θεός προνοεί γι' αυτόν και του αυξάνει την αρετή. Όσο περισσότερο κανείς βιάζει τον εαυτό του, τόσο περισσότερο ο Θεός τον ευλογεί, χαρίζοντας σ' αυτόν τη χαρά της αρετής. Κάθε χαρά, που δεν προέρχεται από την αρετή, τροφοδοτεί τα πάθη της σάρκας.

«Πολλές φορές το σώμα μας, φοβούμενο τους πειρασμούς, γίνεται φίλος της αμαρτίας». Αυτά τα λόγια είπε ένας από τους αγίους Πατέρες της Εκκλησίας μας. Αυτός λοιπόν που επιθυμεί να κατοικήσει μέσα του ο Κύριος, πρέπει να βιάζει το

σώμα του, να εργάζεται τις εντολές του Θεού και να φυλάει την ψυχή του από τα έργα της σάρκας. Το Πνεύμα το Άγιο δεν κατοικεί στο σώμα που αναπαύεται στις σαρκικές επιθυμίες. Όταν το σώμα εξασθενήσει με τη νηστεία και την προσευχή, τότε δυναμώνεται η ψυχή. Συνηθίζει δε το σώμα να παρακαλεί την ψυχή για ανάπαυση, γιατί η ανάπαυση είναι η τροφή του. Όταν δεν τροφοδοτείται το σώμα με τη χαυνότητα και την πολλή ανάπαυση, τότε υποχωρεί και νικιέται. Γι' αυτό έρχεται και παρακαλεί: «Άφησέ με λίγο να ξεκουρασθώ και να συνέλθω». Και αυτό το κάνει μέχρις ότου αναλάβει τις δυνάμεις του. Ύστερα επιτίθεται στην ψυχή με μεγαλύτερη σφοδρότητα. Τις ύπουλες λοιπόν παρακλήσεις του σώματος δε θα τις υπολογίσουμε. Εμείς θα πολιτευθούμε όπως θέλει ο Θεός. Και μέσα στον κόσμο μπορεί ν' αποκτήσει κανείς την αρετή, αρκεί ν' αγωνίζεται εναντίον των εφάμαρτων απαιτήσεων του σώματος.

Όταν το σώμα αποκάμει από τους πειρασμούς και ζητεί ν' απαλλαγεί, εσύ να του πεις: «Εσύ την ακαθαρσία και την αισχρή ζωή επιθυμείς». Αν όμως σου αντιτάξει ότι είναι μεγάλη αμαρτία να φονεύει κανείς το σώμα του, εσύ θα το αντικρούσεις με το επιχείρημα ότι δε φονεύω εσένα (το σώμα), αλλά τις κακές και πονηρές επιθυμίες που φωλιάζουν μέσα σου. Θα λες στο σώμα: «Εγώ σκοτώνω την ακάθαρτη ζωή που βδελύσσεται ο Κύριος, κι όχι εσένα που είσαι δώρο του Θεού».

Καλύτερα να πεθάνουμε παρά να χωριστούμε από το Θεό μας, που μας χαρίζει τόσα δώρα, και προπαντός την καθαρότητα της ψυχής και τη σωφροσύνη. Τι να την κάνει κανείς τη ζωή, όταν είναι μακριά από το Θεό; Χίλιες φορές να υπομείνει τις ταλαιπωρίες του σώματος, παρά να υποχωρήσει στις παράνομες και αμαρτωλές επιθυμίες του.

Ποια θα είναι η ωφέλειά μας, αν ζήσουμε τη ζωή αυτή μακριά από το Θεό, χωρίς την ελπίδα της αιώνιας ευτυχίας;

Λοιπόν, υπομονή στους πειρασμούς και προσευχή στο Χριστό να μας ενισχύει στον αγώνα μας, μέχρις ότου φτάσουμε στη νίκη.

Του Αγίου Ισαάκ του Σύρου
από το βιβλίο : Η άσκηση στη ζωή μας
Ιερά Μονή Παρακλήτου

Πηγή: agioritikovima.gr